

1. søndag i advent – 1. tekstrække

Nygårdskirken 1. december 2024, kl. 10.30

Tekst: Matthæusevangeliet 21, 1-9

Salmer: 87, v.1; 74; 90; 84; 78; 125, v.9; 80

Gud, giv os din nye tid og dine nye muligheder! Amen.

Nu blander Gud sig i vores liv igen! Vi får ikke lov at bestemme at det skal være nytår, når december måned slutter: Nej, Gud vil have nytår nu! I dag! Gud har en helt anden kalender end os! Vores kalendere er fyldt med arbejde og skole, flere og flere krav, som betyder at flere og flere knækker sammen. Eller kalenderne er tomme – ingen kan bruge os, ingen vil være sammen med os. Også det knækker os. Og flere og flere af kalenderens aftaler bliver med eksperter, der skal afklare vores nederlag og udrede vores diagnoser. Hvor er det godt, at Gud har en anden kalender – og giver os adgang til den! Det sker i dag: Det er nytår i kirken nu, og Gud åbner sin egen nye kalender for os! Og dén består kun af søndage og helligdage, lutter ferie og frihed. Det er lige det, vi har brug for. Vi har brug for at rive en masse tid ud af vores pressede hverdag og bruge den på bare at være sammen i Jesu

1. søndag i advent – 1. tekstrække

fællesskab, høre hans fortællinger, huske hans liv og hvile i hans barmhjertighed. Her åbner Jesus armene og siger: *Kom, få en aftale med mig!* Så lad os gøre plads til ham – ikke kun plads i kalenderen, så vi husker at komme i kirke til gudstjeneste en masse søndage og helligdage i det nye kirkeår, der ligger foran os – nej også gøre plads til Jesus i os selv: I hjertet! Forestille os, at vores hjerte har en dør, som vi nu kan åbne på vid gab, så Jesus kan komme ind! Ligesom han kom ind i Jerusalem gennem byporten dengang. Og lad os tage imod ham med hyldest og jubel – ligesom folket dengang, der viftede med grønne grene og lagde deres tøj på gaden som en rød løber foran ham! De gjorde sig umage for at vise Jesus, hvor højt de satte ham og hvor meget de forventede af ham! Ligesom mængder af mennesker i verden i dag forventer en masse af de ledere, de har stemt på: Kom og gør vores land stort igen! Kom og giv os tro på fremtiden igen! Kom og stop alle krige og al sygdom og fattigdom! Jesus er jo Guds søn – hele universets hersker – den stærkeste magt der findes: Vi *har* med god ret de *største* forventninger til alt det gode, *Han* vil kunne sørge for! For selv er vi

1. søndag i advent – 1. tekstrække

små og magtesløse; den magt *vi* har, kommer vi typisk til at ødelægge noget med! Vi har brug for hjælp! Og Gud er stærk! Lad os åbne vores hjerter og vise vores store forventninger frem – og heller ikke skjule den store *frygt* som også fylder i hjertet! Lad os invitere Jesus indenfor: Han er vores håb om nye muligheder og om *forvandling*! Og se ham nu for jer – denne stærke kongesøn: Ingen uniform, ingen ordner, ingen guld, ingen våben. Han rider på en æselhoppe – og det går langsomt, for den har sit lille føl med. Sådan markerer Jesus, hvad han vil fylde vores kalendere med: Langsomhed, ydmyghed, eftertænksomhed, omsorg for små og svage, barmhjertighed. For netop dét er jo vejen til det, vi længes efter: Fred – fred i verden, fred i familien, fred i hjertet. Lad os åbne hjertets dør og lade Jesus komme ind i vores hjerte og forvandle det – fra koldt til varmt; fra hårdt til blødt – fra uroligt og bange til fyldt med håb og glæde. Ja: Glædelig adventstid!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.